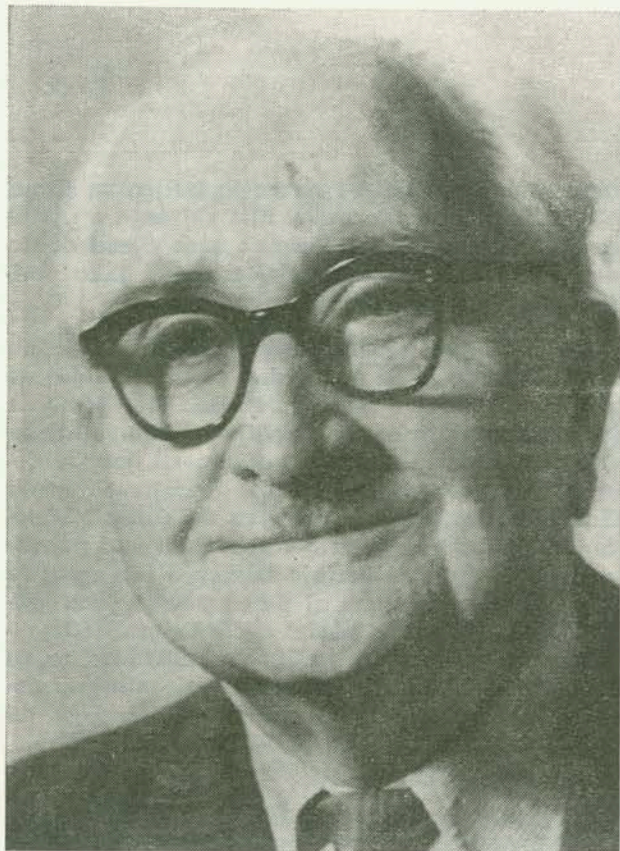

In memoriam

Franjo Lučić

I opet se zvona na Mirogoju oglasila, da isprate na počinak jednog glazbenika. Bilo je to u subotu 18. 3. 1972. kada se veliko mnoštvo okupilo oko posmrtnih ostataka zaslužnog profesora Franje Lučića. Uz iskrenu žalost prevladavao je ponos i poštovanje nad jednim bogato ispunjenim životom. Profesor i rektor Muzičke Akademije Franjo Lučić imao je svestrani interes na polju glazbe: bio je skladatelj, crkveni glazbenik, orguljaš, pedagog, glazbeni pisac, reformator glazbene nastave itd.

FRANJO LUCIĆ (1889 — 1972)

Rođen je 31. 3. 1889. u Kučama kraj Velike Gorice u Turopolju i do isteka života nosio je ljubav za taj kraj. Od ranog djetinjstva živio je s glazbom. Samo sa 9 godina bio je već seoski orguljaš. Njegov se život razvijao s tom umjetnošću i usmjeravao za tu umjetnost. Svoje glazbene studije započinje i dovršava u Zagrebu na Glazbenom zavodu. Profesor mu je bio Vilko Novak. Orgulje uči kod Ćirila Juneka, a kontrapunkt i fugu kod Franje Dugana. 1909. svršava studije i uz ostale dužnosti posvećuje se i glazbi.

Cjelokupnu Lučićevu djelatnost na polju glazbenog rada možemo podijeliti na pedagošku i skladateljsku. Iskustvo koje je stjecao svojim pedagoškim radom sazeo je u udžbeniku »Polifona kompozicija« (1954. g.). Knjiga je bila 1956. izložena u

Beču i o njoj se rektor Münchenske akademije Karl Höller izrazio: »Njemački narod bi se ponosio takovim djelom.«

Lučićev skladateljski rad je veoma velik. Pisao je koncerte, sonate i prvi posegnuo za velikom formom simfonije 1917. g. Napisao je oko 16 skladbi za orgulje od kojih je najpoznatija Elegija, a od većih Koncert za orgulje i orkestar (iz 1913. g.).

Prof. Lučić bio je i istaknuti crkveni glazbenik i Cecilijanac. Sudjelovao je u Sv. Ceciliji svojim članicama i priložima. Skladao je mnoge crkvene popijevke, više moteta i 5 misa. Godine 1942. izdaje »Crkvenu pjesmaricu« za mladež, o kojoj Albe Vidaković ističe: »To je zbirka koja dolično nadomješta »Vjenčevu« dapače je nadvisuje, jer odiše svetošću, ozbiljnošću, liturgijskim duhom i pravom glazbenom umjetnošću.«

Isto tako u opširnom članku u kome je Janko Barlé prikazao Lučićev rad stoji ovo: »Lučić je pretežni dio svoga rada posvetio crkvenoj glazbi, pa ga možemo ubrojiti među naše najmarljivije i najzaslužnije crkvene glazbenike.« Znamo da su neke njegove popijevke ušle u Hrvatski crkveni kantual — sjetimo se poznatog Divnoj dakle.

Lučić je bio osnivač glazbene škole »Polihimnija« u Zagrebu (1932—1941) na kojoj su se učile i orgulje. To je zapravo bila prva orguljaška škola kod nas. Lučić je i sam bio vrstan orguljaš i orguljaški pedagog. Od njegovih izrazito talentiranih učenika bili su prof. s. Angelina Subašić, s. Margareta Ćuk (danas prof. orgulja na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu) i prof. s. Milena Bebić. Od koncertnih majstora svakako se ističe Anđelko Klobučar, Domagoj Andrić i nedavno preminula profesorica Mr. Vlasta Hranilović, koja je naslijedila svoga profesora na katedri za orgulje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Osim što je prof. Lučić bio glazbenik, njegov lik je sjao čovječtvom. Svakom je pomagao i svakog je podizao. Prof. Žganec mi je na sprovodu rekao: »Radio sam s njim dugo godina, ali nikada nisam vidio da je bio neraspoložen.«

U ovom času jedva možemo ocijeniti cjelokupno značenje ove bogate glazbene ličnosti. Tek iscrpna analiza njegovih skladbi (simfonija, orguljaških skladbi, misa, moteta) može nam više osvijetliti ovaj lik.

No svakako možemo bez ustezanja ustvrditi da je Franjo Lučić bio, uz Franju Dugana, jedna od najznačajnijih glazbenih ličnosti u razdoblju nakon prvog svjetskog rata. Može se uočiti izvjesna sličnost u stvaralaštvu ovih dvaju glazbenika: obojica su bili izvrsni kontrapunktičari, teoretičari, orguljaši, glazbeni pisci i skladatelji. Lučić je u svoje skladbe unio više modalnih elemenata (Elegija, solo-popijevke, simfonija) što njegovoj glazbi daje poseban čar.

Uredništvo sv. Cecilije želi ovim skromnim člankom zahvaliti pokojniku za neumorno promicanje cecilijanske ideje, orguljske glazbe te osobito za bogati stvaralački doprinos na području crkvene glazbe.

Neka je slava, vječno sjećanje, poštovanje i zahvalnost prof. FRANJI LUCIĆU.

s. M. Imakulata Malinka